

## Arrest

nr. 171 485 van 7 juli 2016  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 18 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U zou over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Malana, Kurram Agency. U zou een sjiit zijn. Uit vrees voor de gevechten en daar u door de sjiitische milities gevraagd werd om met hen mee te vechten zou u besloten hebben om Pakistan te verlaten. U zou met uw eigen paspoort legaal tot Iran gereisd hebben, waarna u over land verder reisde naar België waar u op 1 juli 2015 een asielaanvraag indiende. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een identiteitskaart, een domiciliëring, twee schoolattesten. Na uw tweede gehoor voor het CGVS bracht u een simkaart, omslag en een attest van Anjuman-e-Hussainia binnen.*

## **B. Motivering**

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst dient er gewezen te worden dat u herhaaldelijk leugenachtige verklaringen aflegde over uw leeftijd. Blijkens uw verklaringen beweerde u bewust bij uw asielaanvraag voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) minderjarig te zijn, in de hoop op een meer voordelige procedure (gehoorverslag CGVS 25/11/2015 p. 2). Uw bewering geboren te zijn op 24/05/1998 werd echter ontkracht door een leeftijdsonderzoek, waaruit bleek dat u waarschijnlijk geboren was in 1995. Hierop gaf u voor de DVZ aan inderdaad 18 jaar te zijn. Uw geboortedatum werd dan ook aangepast naar 24/05/1995 (verklaring DVZ punt 4). Deze houding ondermijnt reeds de oprechtheid van uw verklaringen. Voor het CGVS verklaarde u dd. 13/10/2015 dan weer geboren te zijn op 26/03/1997; u beweerde ongeveer 17 jaar te zijn. Deze verklaringen komen zeer bevreemdend over temeer u tijdens hetzelfde gehoor een identiteitskaart neerlegde waaruit bleek dat u geboren zou zijn op 24/03/1997. Om dit uit te klaren werd u een maand later op 25/11/2015 voor het CGVS nogmaals naar uw leeftijd gevraagd. Deze maal antwoordde u geboren te zijn op 24 maart 1997 (cfr. de identiteitskaart) en plots had u uw huidige leeftijd wel correct berekend; u zou 18 jaar en 6 tot 9 maanden oud zijn. Het is dan ook duidelijk dat u uw beweerde leeftijd blijft aanpassen. Deze vaststellingen, samen met uw misrekeningen, doen zelfs twifelen aan de authenticiteit van uw neergelegde identiteitskaart. Immers is het in geen geval aannemelijk dat deze identiteitskaart aan u recent werd uitgereikt in Pakistan en dat u niet zou weten welke geboortedatum er op vermeld staat. Dit ondermijnt niet alleen de geloofwaardigheid van uw verklaringen, maar ook de authenticiteit van dit document. Ook een andere opmerking die u maakte tijdens uw gehoor, doet er aan twifelen of u wel de waarheid spreekt over uw leeftijd. Zo werd u gevraagd of u bij de verkiezingen van 2013 stemde. Uw antwoord, dat u niet stemde daar u nog niet over een kaart beschikte, is bevreemdend. Als u inderdaad in 1997 geboren zou zijn, zou u ten tijde van deze verkiezingen amper 16 jaar geweest zijn (de verkiezingen gingen door in mei 2013), waardoor u logischerwijze zou antwoorden dat u niet mocht stemmen daar u minderjarig was. Als uw geboortejaar overeenkomt komt met de bevindingen van uw leeftijdsonderzoek (geboren 1995), zou u in 2013 dan weer net wel of niet 18 geweest zijn, wat uw bewering nog geen kaart te hebben in een heel andere context plaatst. Wat er ook van zij, het CGVS heeft geen beeld van uw precieze leeftijd hetgeen bij uitbreiding afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw beweerde identiteit.

Ook uw bewering uw hele leven gewoond te hebben in Kurram Agency, komt ongeloofwaardig over. Zo is uw geografische kennis van de regio voor iemand die daar ook school zou hebben gelopen opvallend beperkt. U verklaarde vooreerst foutief dat Kurram Agency slechts uit twee delen bestaat; in werkelijkheid zijn dit er drie: Upper, Lower en Central Kurram. U gevraagd naar de agencies die grenzen aan Kurram Agency, vermeldde foutief Mohmand Agency dat niet aan Kurram grenst en buiten het door u vermeldde Khyber Agency, grenst Kurram nog aan verschillende andere agencies, zoals Orakzai en North Waziristan. U gevraagd naar aangrenzende Afgaanse provincies kwam dan weer niet verder dan Khost, terwijl Pakhtia en Nagharhar ook aangrenzend zijn (gehoorverslag CGVS 13/10/2015 p. 2, 3).

Daarnaast beweerde u tot de Turi-stam te behoren. Hoewel u beweerde dat de Turi-stam, 7 substammen zou kennen (in werkelijkheid zijn het er maar 5), noemde u er maar 6, waaronder de Bangash, terwijl de Bangash een eigen hoofdstam is die niet onder de Turi valt.

Uw opvallend gebrekkige geografisch- en culturele kennis van uw beweerde regio van herkomst, wijst er reeds op dat u weinig of geen banden heeft met Kurram Agency.

Ook verschillende andere elementen wijzen er op dat u geen banden heeft met Kurram Agency. Zo verwees u naar de dood van Irfani een belangrijk religieus leider uit de regio, maar u beweerde foutief dat deze man op 25 december 2014 vermoord werd, dit gebeurde op 26/11/2014. Gezien de impact van dit incident in Kurram, kan van u de exacte datum verwacht worden. Voorts is uw bewering dat jongeren in de regio van Kurram gedwongen worden gerekruteerd door sjiitische milities niet overeenkomstig met toegevoegde informatie waaruit blijkt dat dit niet gebeurd. Uw bewering dat u persoonlijk zo benaderd werd, wijst er enkel nogmaals op dat u niet in deze regio verbleef (gehoorverslag CGVS 25/11/2015 p. 4). Voorts werd u gevraagd om wat incidenten die de laatste jaren in de regio van Kurram voorvielen te beschrijven. U bleef hier echter uiterst vaag over en uw beschrijvingen komen dan ook eerder ingestudeerd in. Zo had u het over twee explosies tijdens de ramadan van 2014. Buiten de plek waar deze explosies gebeurden diende u elk ander detail schuldig te blijven, bovendien plaatste u deze twee explosies tijdens uw tweede gehoor in 2013 (gehoorverslag CGVS 13/10/2015 p. 10, 25/11/2015 p. 4, 5). Daarnaast had u het over een aanslag in Islamabad in 2015 en in Peshawar in 2014, dewelke geen van beiden in de regio van Kurram ligt. Daarnaast had u het enkel zeer vaag over vele aanslagen en explosies. Dat u die beweert recent afkomstig te zijn uit de regio Kurram, niet meer kunt vertellen over

de aanslagen die deze regio plagen wijst er andermaal op dat u geen banden met Kurram Agency heeft.

Tenslotte wijst ook uw vluchtroute er op dat u niet uit Kurram komt. Zo verklaarde u in eerste instantie dat u nooit buiten Kurram agency reisde, terwijl u later aangaf dat u een vlucht nam vanuit Lahore, een stad die ver buiten Kurram Agency ligt. U beweerde dat u met eigen paspoort en een visum naar Iran reisde. U gevraagd achter dit paspoort beweerde stereotiep dit verloren te zijn. Uw paspoort zou echter een doorslaggevend bewijs vormen van uw identiteit en herkomst. Dat u bij de vraag naar dit belangrijke document, enkel kunt beweren dit verloren te zijn, wijst er op dat u dit paspoort eerder achterwege wil houden voor de Belgische autoriteiten, mogelijks daar de inhoud niet strookt met uw verklaringen. Ook legde u geen enkel ander document neer dat uw bewering recent met eigen paspoort en een Iraans visum een vlucht van Pakistan naar Iran genomen te hebben, zou kunnen staven. Nochtans zouden er vele documenten voorhanden moeten zijn, zoals de documenten die u nodig had bij uw visumaanvraag, uw bagagelabels, uw ticket, enz. Dat u zo'n elementen niet voorlegt, ondermijnt uw bewering recent vertrokken te zijn en bevestigt enkel het vermoeden dat u Pakistan al veel eerder verlaten heeft.

Bovenstaande elementen ondermijnen volledig het geloof in uw verklaringen. Het CGVS heeft dan ook geen zicht op uw identiteit, noch op uw herkomst uit Pakistan. Daar u niet bereid lijkt te zijn deze gegevens ontegensprekelijk door te geven aan de Belgische asielinstanties, kan uw nood aan bescherming niet volledig beoordeeld worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit Pakistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit het noordwesten van Pakistan. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas en Khyber- Pakhtunkwa.

In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich buiten uw geboortestreek of regio van herkomst te vestigen waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie in Pakistan blijkt immers dat hoewel de situatie in de provincies Baluchistan, Punjab, Sindh, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) weliswaar verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager is dan in het noordwesten van Pakistan.

Zo is de omvang van het geweld dat zich in de provincie Punjab voordoet beperkter dan het geweld dat in Khyber- Pakhtunkwa, FATA en Sindh plaatsvindt. Het geweld in de provincie neemt er de vorm aan van terroristische aanslagen, sektarisch geweld, etno-politiek geweld, en geweld tussen politie en criminelen. Voornamelijk de stad Lahore wordt getroffen door geweld. Niettegenstaande er sprake is van een stijging in het aantal slachtoffers, blijft het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers laag. Ook in de hoofdstad Islamabad bleef het aantal burgerslachtoffers beperkt.

Uit dezelfde informatie blijkt dat de situatie in de provincie Sindh weliswaar nog verre van ideaal is, doch dat het geweld hoofdzakelijk in de miljoenenstad Karachi geconcentreerd en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. De stad kampt met etno-politiek, terroristisch, sektarisch en crimineel geweld. Niettegenstaande het terreurgeweld in de stad toenam, betrof de meerderheid van de terreurdaden die er plaatsvonden targeted killings. Hierbij springen vooral de gerichte moordaanslagen op de aanhangers van de rivaliserende politieke partijen Muttahida Quami Movement (MQM), Awami National Party (ANP), en Pakistan People's Party (PPP) in het oog. De gewapende vleugels van de respectievelijke partijen worden verantwoordelijk geacht voor ettelijke moordaanslagen op politieke

tegenstanders, rellen en dodelijke clashes. Het etno-politiek geweld zit evenwel in dalende lijn, dit mede als gevolg van de voortdurende veiligheidsoperaties van de Pakistaanse veiligheidsdiensten. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de stad Karachi nog steeds te kampen heeft met sektarisch geweld, en dat de meerderheid van de sektarisch geïnspireerde terreurdaden gerichte moordaanslagen betrof. Hierbij vormen de aanhangers van rivaliserende sektarische organisaties, met name de Lashkar-e-Jhangvi en de Sipah-e-Muhammad Pakistan, het doelwit. Milities viseren voorts leden van het Pakistaanse veiligheidspersoneel, politieke leiders, journalisten, overheidsmedewerkers en leden van de civil society. Uitzonderlijk vonden er in Karachi ook grootschalige terreurslagen plaats.

Voorts dient vastgesteld te worden dat het conflict tussen separatisten en de overheid in Balochistan qua intensiteit niet te vergelijken is met de gewapende strijd in het minder bevolkte FATA. De opstand in Balochistan wordt doorgaans als een 'low-level insurgency' genoemd. Uit dezelfde informatie blijkt dat het merendeel van de gewelddaden die er in de Balochistan provincie plaatsvinden doelgericht van aard zijn. Het geweld is voorts voornamelijk geconcentreerd in de stad Quetta en komt in mindere mate voor in de rest van de provincie. De overgrote meerderheid van de gewelddaden in Balochistan is toe te schrijven aan nationalistische militanten die overheidsdoelwitten en inwijkelingen uit Punjab viseren. De Pakistaanse veiligheidsdiensten en het leger worden op hun beurt verantwoordelijk geacht voor de aanhoudende verdwijningen en extrajudicial killings van nationalistische militanten en terreurverdachten. Verder betroffen de opvallendste terreuraanslagen in de provincie een aantal grootschalige aanslagen waarbij de sjiiitische Hazara-minderheid in Quetta gevisieerd werd.

Tot slot dient vastgesteld te worden dat de veiligheidssituatie in Pakistan controlled Kashmir relatief stabiel en overwegend kalm genoemd kan worden. In 2014 vonden er in geheel PcK drie aanslagen plaats, waarbij drie doden te betreuren vielen. Daarnaast vonden er aan de Pakistaans-Indiase grens diverse schendingen van het staakt-het-vuren plaats, waarbij vier burgerdoden vielen. Er is evenwel geen sprake van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten aan voornoemde grens.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de provincies Balochistan, Punjab, Sindh, en in PcK actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt tevens dat de bewegingsvrijheid in Pakistan weliswaar beperkt is in bepaalde regio's, maar dat dit niet geldt voor het gehele land. Het vrij verkeer van burgers op het Pakistaanse grondgebied wordt in beginsel niet verhinderd. Evenmin bestaan er voor migranten significante belemmeringen bij het verwerven van een job, een woonplaats of andere faciliteiten. Migrant worden blijkens de beschikbare informatie geenszins met onoverkomelijke hindernissen geconfronteerd. De escalatie van het gewapend conflict in 2009 heeft er weliswaar toe geleid dat er in 2009 enkele beperkingen werden opgelegd aan de toegang en verblijf in de provincies Sindh en Punjab. Echter, uit dezelfde informatie blijkt dat daar sinds 2010 geen sprake meer van is. Het grondoffensief dat het Pakistaanse leger in de zomer van 2014 opzette in Noord-Waziristan creëerde een nieuwe vluchtelingenstroom. In de provincie Sindh ontstond weerstand tegen de instroom van vluchtelingen uit Noord-Waziristan. Dit verzet bleef beperkt tot politieke stellingnames, manifestaties en occasionele wegblokkades door plaatselijke bevolkingsgroepen.

Verder blijkt dat in de praktijk de meerderheid van de ontheemden niet kiest voor opvang in een vluchtelingenkamp waar de situatie problematisch is, maar wel via eigen politieke, economische en sociale netwerken een onderkomen zoekt in gastgezinnen of private accommodatie, voornamelijk in de steden. In het algemeen is er in Pakistan een trend van verstedelijking, die tal van economische mogelijkheden biedt aan interne migranten en waarvan ook vele ontheemden uit de noordwestelijke regio's gebruik maken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in een van de grote Pakistaanse steden vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een gezonde jongeman bent die naast het Pashtou, ook het Urdu en het Engels machtig is. Bovendien blijkt uit bovenstaande vaststellingen dat u niet recent afkomstig bent uit Kurram Agency, maar dat u meerder jaren elders in Pakistan of zelfs in het buitenland heeft doorgebracht. Daar u hierover geen duidelijk beeld wilt scheppen, is het voor het CGVS niet duidelijk welke nood aan bescherming u zou kennen. Niets staat u dan ook in de weg om bij terugkeer naar Pakistan dit leven terug op te pakken.

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

*Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in één van de grote steden die gelegen zijn in provincies waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.*

*De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Ze dienen immers ter ondersteuning van elementen die ongeloofwaardig werden bevonden, nl. uw identiteit en uw beweerde herkomst uit Kurram Agency, waardoor ze niet authentiek overkomen of eventueel iemand anders betreffen. Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat uit informatie, toegevoegd aan het dossier, blijkt dat het in Pakistan gemakkelijk is om, eventueel via corruptie, valse of vervalste documenten te verkrijgen.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1. Verzoekschrift**

#### **2.1.1. Middelen**

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar een paragraaf uit de proceduregids van UNHCR en stelt dat rekening dient te worden gehouden met zijn persoonlijkheid, onder meer zijn intellectuele vermogens, leeftijd en psychologische stoornissen. Hij stelt dat hij laaggeschoold is en niet in staat is om op een duidelijke wijze te spreken. Hij vreest gedwongen rekrutering in zijn land van herkomst. Hij vreest ook vervolging omdat hij behoort tot de religieuze minderheid in Pakistan. Hij meent de bescherming van zijn land van herkomst niet te kunnen inroepen *“omdat ze de lokale autoriteiten niet in staat zijn om zichzelf te beschermen”*.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker meent dat verweerder ten onrechte de authenticiteit van zijn identiteitskaart in twijfel trekt omwille van misrekeningen van verzoeker. *“Men beoordeelt de authenticiteit van een document niet op basis van verklaringen van een asielzoeker. Vooral wanneer het een algemeen gekend feit is de leeftijd een relatief begrip is in Pakistan.”* Hij stelt dat verweerder heeft nagelaten dit document op een deskundige wijze te onderzoeken.

Verder stelt verzoeker dat hij Central Kurram niet heeft vermeld omdat daar geen dorpen of huizen zijn, maar uitsluitend bergen. Betreffende aangrenzende Afghaanse provincies wijst verzoeker er nogmaals op dat hij laaggeschoold is en nooit naar die gebieden is gegaan om te weten welke aangrenzende provincies of districten daar zijn. *“Om uw Raad een voorbeeld te geven: De meeste Afghanen weten niet dat Afghanistan grens heeft met China. Zijn ze dan geen Afghanen?”*

Tevens stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift: *“Verweerder verwijst verder naar de landeninformatie en ze stelt dat er geen gedwongen rekruteringen plaatsvindt in Kurram. Verweerder wenst te verwijzen naar de landen informatie waarin het volgende staat:”*

Verzoeker meent voorts dat verweerder over het hoofd heeft gezien dat verzoeker tot de etnische minderheden in Pakistan behoort en wijst erop dat sjieten dagelijks werden aangevallen in Pakistan. Hij stelt dat hij in de loop van de procedure de volgende documenten zal neerleggen: geboortakte, vliegtuigticket, DMC van de tiende klas, Form B en andere.

2.1.1.3. In wat zich aandient als een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

*“Verzoeker is afkomstig uit een regio waar sprake is van willekeurig geweld. Hij van oordeel dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet. Door verzoeker terugsturen naar een land waar hij vervolgd en gemarginaliseerd kan worden schendt verweerster artikel 3 EVRM.”*

## 2.2. Stukken

Per drager brengt verweerder op 16 juni 2016 samen met een aanvullende nota de COI Focus *“Pakistan. Security Situation”* van 18 april 2016 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota een “certificaat van de kinderen onder de leeftijd van 18 jaar” van de Pakistaanse autoriteiten, kleurenkopieën van de identiteitskaarten van zijn ouders, een kopie van zijn eigen identiteitskaart en een uitprint van Shaheen Air International neer (rechtsplegingsdossier, stuk 13).

## 2.3. Beoordeling

### 2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

### 2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker beweert afkomstig te zijn van Malana, Kurram Agency. Hij stelt dat hij vreest voor de gevechten en dat hij door de sjjiitische milities werd gevraagd om met hen mee te vechten. In de bestreden beslissing wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij herhaaldelijk leugenachtige verklaringen aflegde omtrent zijn leeftijd, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde identiteit, (ii) geen geloof wordt gehecht aan zijn (recent) verblijf in Kurram Agency gezien (a) zijn beperkte geografische en culturele kennis, (b) zijn beperkte kennis van recente gebeurtenissen in deze regio, en (c) zijn verklaringen over zijn vluchtroute, en (iii) de door hem neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Betreffende de aangevoerde schending van een paragraaf uit de proceduregids van UNHCR stelt de Raad vast dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij

uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Waar verzoeker aanvoert dat hij laaggeschoold is en niet in staat is om op een duidelijke wijze te spreken, dient vooreerst vastgesteld dat verzoeker nalaat enig medisch of psychologisch attest bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat hij niet in staat is tot het afleggen van coherente en geloofwaardige verklaringen. Uit een lezing van de gehoorverslagen blijkt bovendien dat het gehoor op een normale wijze is geschied en dat noch verzoeker, noch zijn raadsman enige opmerking maakten over verzoekers capaciteiten tot het afleggen van een gehoor. Dergelijke blote *post factum*-bewering, teneinde de geldigheid van zijn verklaringen in het algemeen te trachten op de helling te zetten, kan geenszins worden aangenomen. Dat verzoeker laaggeschoold zou zijn, kan evenmin worden aangenomen. Tijdens zijn eerste gehoor verklaarde verzoekers immers dat hij tot de tiende klas naar school ging (gehoorverslag CGVS 13 oktober 2015, p. 3), hetgeen niet kan worden gezien als laaggeschoold. Ook van personen met een lage scholingsgraad mag bovendien worden verwacht dat deze kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren.

Waar verzoeker stelt dat zijn identiteitskaart ten onrechte in twijfel wordt getrokken omwille van misrekeningen vanwege verzoeker, dient erop gewezen dat verzoekers verklaringen omtrent de documenten die hij zelf neerlegt ter staving van zijn identiteit en asielrelaas wel degelijk relevant zijn bij de beoordeling van de authenticiteit van deze documenten. Redelijkerwijze kan immers worden verwacht dat verzoekers verklaringen overeenstemmen met de gegevens die in deze documenten zijn vervat, hetgeen *in casu* geenszins het geval is (zie *infra*). Verzoekers bewering dat leeftijd in Pakistan een relatief begrip is, is een blote bewering die hij op geen enkele wijze staakt. Hoe dan ook doet deze bewering geen afbreuk aan het voorgaande, namelijk dat kan worden verwacht dat zijn verklaringen in overeenstemming zijn met de gegevens uit de documenten die hij zelf neerlegt.

Wat betreft verzoekers leeftijd(sbepaling), dient opgemerkt dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 13). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling zoals deze blijkt uit de beslissing van de Dienst Voogdij dan ook vast. Ten overvloede dient opgemerkt dat verzoeker met drie verschillende geboortedata op de proppen kwam, namelijk 24 mei 1998 (DVZ), 26 maart 1997 (CGVS) en 24 maart 1997 (identiteitskaart). Dergelijke uiteenlopende verklaringen doen er eens te meer toe besluiten dat verzoeker de Belgische asielinstanties intentioneel tracht te misleiden en maakt dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden identiteit. Tevens wordt er in de bestreden beslissing terecht als volgt gemotiveerd: *“Ook een andere opmerking die u maakte tijdens uw gehoor, doet er aan twifelen of u wel de waarheid spreekt over uw leeftijd. Zo werd u gevraagd of u bij de verkiezingen van 2013 stemde. Uw antwoord, dat u niet stemde daar u nog niet over een kaart beschikte, is bevreedend. Als u inderdaad in 1997 geboren zou zijn, zou u ten tijde van deze verkiezingen amper 16 jaar geweest zijn (de verkiezingen gingen door in mei 2013), waardoor u logischerwijze zou antwoorden dat u niet mocht stemmen daar u minderjarig was. Als uw geboortejaar overeenkomt met de bevindingen van uw leeftijdsonderzoek (geboren 1995), zou u in 2013 dan weer net wel of niet 18 geweest zijn, wat uw bewering nog geen kaart te hebben in een heel andere context plaatst.”* Het louter opnieuw neerleggen van een kopie van zijn identiteitskaart ter terechtzitting (rechtsplegingsdossier, stuk 13) doet geen afbreuk aan het voorgaande. Hetzelfde geldt voor het “certificaat van kinderen onder de leeftijd van 18 jaar” en de kopieën van de identiteitskaarten van zijn ouders (rechtsplegingsdossier, stuk 13).

Waar verzoeker aanvoert dat hij geen melding maakte van “Central Kurram” omdat daar geen dorpen of huizen zijn, maar uitsluitend bergen, dient opnieuw vastgesteld dat verzoeker niet verder komt dan het opwerpen van een blote *post factum*-bewering die hij op geen enkele wijze staakt. Dat verzoeker zelf niet in aangrenzende Afghaanse provincies is geweest, doet geen afbreuk aan de redelijke verwachting dat verzoeker in staat zou moeten zijn de aangrenzende Afghaanse provincies bij naam te noemen indien hij werkelijk – zoals hij beweert – zijn hele leven in Kurram Agency heeft gewoond. Daarnaast

dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing niet enkel wordt gewezen op verzoekers gebrekkige geografische kennis van zijn beweerd regio van herkomst, maar tevens terecht op zijn gebrekkige culturele kennis, zijn gebrekkige kennis van recente (veiligheids)gebeurtenissen en zijn ongeloofwaardige verklaringen in verband met zijn vluchtroute, waaromtrent verzoeker in onderhavig verzoekschrift geen enkel concreet verweer voert.

Waar verzoeker erop wijst dat verweerder over het hoofd heeft gezien dat hij tot de etnische minderheden in Pakistan behoort en dat sjiiten dagelijks worden aangevallen in Pakistan, dient vooreerst opgemerkt dat verzoeker opnieuw nalaat zijn beweringen te staven door middel van enig objectief element. Bovendien maakte verzoeker noch op de Dient Vreemdelingenzaken, noch tijdens zijn gehoor op het CGVS melding van het feit dat hij zijn land van herkomst – onder meer – louter omwille van etnische achtergrond zou hebben verlaten. Verzoeker maakte enkel melding van de bedreiging vanwege de sjiitische milities die hem vroegen om met hen mee te vechten. Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient besloten dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

### 2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit het noordwesten van Pakistan. Uit de door verweerder bij zijn aanvullende nota gevoegde informatie (rechtsplegingsdossier, stuk 11), blijkt dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas en Khyber- Pakhtunkwa. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich buiten zijn geboortestreek of regio van herkomst te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie in Pakistan blijkt immers dat hoewel de situatie in de provincies Baluchistan, Punjab, Sindh, en in Pakistan controlled Kashmir (hierna: PCK) weliswaar verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager is dan in het noordwesten van Pakistan.

Zo is de omvang van het geweld dat zich in de provincie Punjab voordoet beperkter dan het geweld dat in Khyber- Pakhtunkwa, FATA en Sindh plaatsvindt. Het geweld in de provincie neemt er de vorm aan van terroristische aanslagen, sektarisch geweld, etno-politiek geweld, en geweld tussen politie en criminelen. In 2015 was de provincie Punjab, in vergelijking met de rest van Pakistan, relatief



vreedzamer. Zowel het aantal terroristische aanslagen, het aantal *targeted killings*, als het aantal burgerslachtoffers is er gedaald. Ook in de hoofdstad Islamabad is er sprake van een opvallende daling in het aantal terroristische aanslagen. In 2015 vonden er in de gehele stad drie aanslagen plaats, waarbij vier doden te betreuren vielen. Uit dezelfde informatie blijkt dat de stad Lahore nog steeds het meest wordt getroffen door geweld. Het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers blijft er evenwel laag.

Uit dezelfde informatie blijkt dat de situatie in de provincie Sindh weliswaar nog verre van ideaal is, doch dat het geweld hoofdzakelijk in de miljoenenstad Karachi is geconcentreerd en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. De stad kampt met etno-politiek, terroristisch, sektarisch en crimineel geweld. De veiligheidssituatie in de stad wordt grotendeels bepaald door de machtsstrijd tussen de rivaliserende politieke partijen Muttahide Quami Movement (MQM), Awami National Party (ANP) en Pakistan People's Party (PPP) en hun aanhangers. De gewapende vleugels van de respectievelijke partijen worden verantwoordelijk geacht voor ettelijke moordaanslagen op politieke tegenstanders, rellen en dodelijke clashes. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de stad Karachi nog steeds te kampen heeft met sektarisch geweld en dat de meerderheid van de sektarisch geïnspireerde terreurdaden gerichte moordaanslagen betrof, waarbij leden van de sjiiitische gemeenschap, de Hazara of de Ismaëlieten worden geviséerd. Het aantal terroristische aanslagen en etno-politiek geïnspireerde gewelddaden zijn evenwel in dalende lijn, mede als gevolg van de voortdurende veiligheidsoperaties van de Pakistaanse veiligheidsdiensten. Ook het aantal te betreuren slachtoffers is er gedaald.

Voorts dient vastgesteld te worden dat het conflict tussen separatisten en de overheid in Balochistan qua intensiteit niet te vergelijken is met de gewapende strijd in het minder bevolkte FATA. De opstand in Balochistan wordt doorgaans als een '*low-level insurgency*' genoemd. Uit dezelfde informatie blijkt dat het merendeel van de gewelddaden die er in de Balochistan provincie plaatsvinden doelgericht van aard zijn. Het geweld is voorts voornamelijk geconcentreerd in de stad Quetta en komt in mindere mate voor in de rest van de provincie. De overgrote meerderheid van de gewelddaden in Balochistan is toe te schrijven aan nationalistische militanten die overheidsdoelwitten en inwijkelingen uit Punjab viseren. De Pakistaanse veiligheidsdiensten en het leger worden op hun beurt verantwoordelijk geacht voor de aanhoudende verdwijningen en *extrajudicial killings* van nationalistische militanten en terreurverdachten. Verder betroffen de opvallendste terreuraanslagen in de provincie een aantal grootschalige aanslagen waarbij de sjiiitische Hazara-minderheid in Quetta geviséerd werd.

Tot slot dient vastgesteld te worden dat de veiligheidssituatie in Pck relatief stabiel en overwegend kalm genoemd kan worden. In 2015 vonden er nauwelijks aanslagen plaats. De regio wordt dan ook bestempeld als de meest vreedzame in Pakistan. Er vonden wel enkele schendingen van het staakt-het-vuren plaats aan de Pakistaans-Indiase grens. Er is evenwel geen sprake van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten aan voornoemde grens.

Gezien hogervermelde vaststellingen dient besloten dat er in de provincies Balochistan, Punjab, Sindh, en in Pck actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de voormelde informatie van verweerder (rechtsplegingsdossier, stuk 11), blijkt tevens dat de bewegingsvrijheid in Pakistan weliswaar beperkt is in bepaalde regio's, maar dat dit niet geldt voor het gehele land. Het vrij verkeer van burgers op het Pakistaanse grondgebied wordt in beginsel niet verhinderd. Evenmin bestaan er voor migranten significante belemmeringen bij het verwerven van een job, een woonplaats of andere faciliteiten. Migranten worden blijkens de beschikbare informatie geenszins met onoverkomelijke hindernissen geconfronteerd. De escalatie van het gewapend conflict in 2009 heeft er weliswaar toe geleid dat er in 2009 enkele beperkingen werden opgelegd aan de toegang en verblijf in de provincies Sindh en Punjab. Echter, uit dezelfde informatie blijkt dat daar sinds 2010 geen sprake meer van is. Het grondoffensief dat het Pakistaanse leger in de zomer van 2014 opzette in Noord-Waziristan creëerde een nieuwe vluchtelingenstroom. In de provincie Sindh ontstond weerstand tegen de instroom van vluchtelingen uit Noord-Waziristan. Dit verzet bleef beperkt tot politieke stellingnames, manifestaties en occasionele wegblokkades door plaatselijke bevolkingsgroepen

Verder blijkt dat in de praktijk de meerderheid van de ontheemden niet kiest voor opvang in een vluchtelingenkamp waar de situatie problematisch is, maar wel via eigen politieke, economische en sociale netwerken een onderkomen zoekt in gastgezinnen of private accommodatie, voornamelijk in de steden. In het algemeen is er in Pakistan een trend van verstedelijking, die tal van economische

mogelijkheden biedt aan interne migranten en waarvan ook vele ontheemden uit de noordwestelijke regio's gebruik maken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of verzoeker over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met zijn persoonlijke omstandigheden kan van hem redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich in één van de grote Pakistaanse steden vestigt. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht geoordeeld als volgt:

*“Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een gezonde jongeman bent die naast het Pashtou, ook het Urdu en het Engels machtig is. Bovendien blijkt uit bovenstaande vaststellingen dat u niet recent afkomstig bent uit Kurram Agency, maar dat u meerder jaren elders in Pakistan of zelfs in het buitenland heeft doorgebracht. Daar u hierover geen duidelijk beeld wilt scheppen, is het voor het CGVS niet duidelijk welke nood aan bescherming u zou kennen. Niets staat u dan ook in de weg om bij terugkeer naar Pakistan dit leven terug op te pakken.*

*Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.”*

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker buiten zijn regio van herkomst in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan of Pck over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER